

[Udenrigsministeren.]

Under disse Forhold haaber jeg da for mit Vedkommende, at ikke blot de tre Partier, der i Foraaret afgjort erklærede sig for denne Konventions Ratificering af Danmark, maa slutte sig til den, men at ogsaa det fjerde politiske Parti, det konservative Folkeparti, der paa det Tidspunkt stillede sig afventende og ikke i den korte Tid — jeg indrømmer meget korte Tid —, der var til Raadighed, tog endelig Beslutning, at ogsaa dette Parti nu maa kunne slutte sig til den Vedtagelse, som her foreslaas: Jeg gaar ud fra, at man nu som tidligere ogsaa fra Retsstatspartiet vil være for Tilslutning til Konventionen. Jeg skal da anbefale denne til velvillig Behandling og saa hurtig Behandling, at Ratifikationen kan foreligge i Genève før den 1. November.

Hans Rasmussen: Kort før Afslutningen af sidste Rigsdagssamling havde jeg paa min Gruppes Vegne Lejlighed til at anbefale det Forslag, som nu foreligger til Behandling her i Folketinget. Vi var fra vor Side rede til den Gang at fremme Sagen meget hurtigt, og vi havde egentligt ønsket, at den blev ført igennem, inden Rigsdagen blev sendt hjem. Det skete imidlertid, som man ved, ikke. I det Udvalg, der var nedsat om Sagen, mente man, at der burde tages Hensyn til det konservative Folkeparti, hvis Stilling ikke var endelig klar; der var Haab om, at man vilde slutte sig til Vedtagelsen, og da man fra de andre Sider satte Pris paa, at der i dette Spørgsmaal kunde foreligge en enstemmig Indstilling til Tinget, og vi stod tæt overfor Samlingens Slutning, lod man Sagen falde. Jeg er ellers ikke i Tvivl om, at det vilde have gjort et godt Indtryk i England, om man den Gang havde ført Sagen til Ende og truffet Beslutning fra dansk Side.

Jeg havde, da Sagen den Gang var til Behandling her, Lejlighed til at udtale mig om Indholdet af den foreliggende Konvention, og jeg skal her ved denne Lejlighed ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men blot gøre opmærksom paa, at det jo, saaledes som Sagen foreligger, ikke just er Indholdet af de mere eller mindre elastiske Afsnit i Konventionen, der har den store Betydning, men at Betydningen derimod maa ses i det Skridt, som Vedtagelsen vilde være i Henseende til at komme ind paa nye handelspolitiske Baner og komme ind paa et mere fredeligt økonomisk Samarbejde mellem de forskellige Lande.

Nu er der, som den højtærede Udenrigsminister har gjort opmærksom paa,

kun kort Tid tilbage, inden den Frist er udløbet, indenfor hvilken Tilslutningen normalt skulde være anmeldt, og jeg vilde da sætte Pris paa, at man kunde skride til en hurtig Behandling nu i dette Tilfælde. Jeg vilde egentlig helst se, at man kunde behandle Sagen paa den Maade, at man lod Forslaget gaa direkte til anden Behandling uden Nedsættelse af Udvalg. Imidlertid, hvis en Udvalgsbehandling bestemt ønskes fra nogen Side, vil jeg ikke modsætte mig den, men jeg vil dog udtale Haabet om, at en eventuel Udvalgsbehandling maa blive ganske kort, saaledes at der kan siges at blive rimelig Tid til ogsaa for Landstinget at behandle Spørgsmaalet, uden at vi kommer til den alleryderste Frist.

I Forbindelse med denne min Anbefaling af det foreliggende Forslag kan jeg ikke undlade med et Par Ord at omtale de Spørgsmaal, der staar i nær Forbindelse med det, som berøres i denne Konvention, nemlig Danmarks Handelsforbindelse med Omverdenen. Her tænker jeg da i første Række paa den Indsats, der under sidste Folkeforbundsforsamling blev gjort af den danske Repræsentation. Jeg tør sige, at det vakte almindelig Tilfredshed ud over det hele Land, at det lykkedes den danske Repræsentation at rejse Spørgsmaalet om Forstaaelsen af Mestbegunstigelsen paa en saa udmærket Maade, som Tilfældet blev, og at det vakte Glæde, at saa mange Landes Repræsentanter sluttede op bag Danmarks Repræsentation og ydede deres Indsats under den Behandling, der fandt Sted. Vi var fra alle Sider herhjemme tilfredse med at erfare den Holdning, man saaledes indtog, og vi ser i den Omstændighed, at det lykkedes at faa Sagen henvist til Kommissionsbehandling, et Bevis paa, at man fra forskellig Side tillægger dette Spørgsmaal en stor Betydning. Jeg skulde i øvrigt være tilbøjelig til at tro, at den Omstændighed, at Sagen saaledes har været Genstand for international Drøftelse, vil være fordelagtig for Danmark, ogsaa naar vi ser paa Spørgsmaalet om den direkte Forhandling mellem Danmarks Regering og Myndighederne i Berlin. Jeg takker paa min Gruppes Vegne vor Repræsentation i Genève for det Initiativ, man tog paa dette Omraade. Det vil jo neppe møde Modsigelse fra nogen Side, naar jeg hævder, at noget af det vigtigste for Danmark med Hensyn til vor Eksport Syd paa vil være, om man kan opnaa paa det tyske Marked en ligelig Behandling af samtlige de indførte Varer.

Jeg vil ligeledes gerne have Lov til, inden jeg slutter, at udtale min Tilfredshed